

**Mabadiliko Yanayohusu Maofisa Wasiopewa tume
Katika Kuwafunza Wanajeshi**

Na

Robert S. Rush

**Taasisi ya Vita vya Ardhini
SHIRIKA LA JESHI LA MAREKANI**

WARAKA WA TAASISI YA VITA VYA ARDHINI

Madhumuni ya Taasisi ya Ardhi na Vita ni kuendeleza kazi ya kimasomo ya AUSA kwa kudhamini nakili zilzofanyiwa utafiti, moja yapo zikiwa vitabu, maandishi na insha zinazohusu mambo ya muhimu ya ulinzi na kinga na karakana za kiufundi na simpozia. Toleo itakayo chaguliwa kama chapisho la Vita vya Ardhini [Land Warfare] litawakilisha utafiti wa mwandishi ambaye, kwa maoni ya kamati ya uhariri ya ILW, itaonyesha kuelewa vyema mambo yanayohusu ulinzi na usalama wa nchi. Toleo kama chapisho la Taasaisi ya Vita vya Ardhini [Institute Of Land Warfare], haimaanishi ya kwamba Shirika la Jeshi la Marekani [Association of the United States Army] limekubaliana na mambo yote yaliyomo, lakini linapendekeza kuwa laamini chapisho litaleta mafikra ya washirika wa AUSA na wengineo wanotaka kujua mambo muhimu ya ulinzi.

LAND WARFARE PAPER NO. 75, October 2009

Mabadiliko Yanayohusu Maofisa Wasiopewa tumea Katika Kuwafunza Wanajeshi

Na Robert S. Rush

Dr. Robert S. Rush, Kamanda Sajenti Mkuu (USA Ret.), katika huduma ya miaka 30, alitumika katika madaraja ya uongozi kama kiongozi wa kikosi mpaka kua kama Sajenti mkuu katika jeshi la bara , akifanya kazi ya Kirenja, taa na kama mpelelezi na mengineo katika vukudi. Alipostaafu, alihudhuria Chuo Kikuu cha Ohio State University ambapo alipokea shahada ya Dakitari Wa Filosofia [Doctor of Philosophy] katika historia ya kijeshi hapo mwaka wa 2000. Alianza kazi katika Senta ya Historia ya Jeshi la Marekani [U.S. Army Center for Military History, CMH] hapo mwaka wa 2001, hivi sasa yuko safari yake ya pili huko Iraq kama Mhistoria, wakati huu kwa Multi-National Corps-Iraq na 1 Corps.

Kabla ya kupewa kazi yake ya sasa, Dr. Rush alikua ofisa wa miradi ya historia ya majeshi walioenda ngambo huko CMH, alikuwa anasimamia elimu iliyomo na utekelezaji wa kilojistiki katika maprogramu ya kubadilishana na maofisi ya historia ya kijeshi za nchi za kigeni. Alitumika kama mkurugezi wa vikundi ya kutatua masongamano ya Ulaya na Atlantiki [Euro Atlantic Conflict Studies Group], na alianzisha mawasiliano na kujenga usaidizi kwa Pacific Rim na vikundi vya masomo vya vita vya Uarabuni [Middle Eastern Conflict Study Groups]. Tena alichunguza fungu kutoka Taasisi la Smithsonian la Vita vya Ulimwengu vya Pili, la *The Price of Freedom: Americans at War*. Mwaka wa 2006 huko Iraq, alikusanya nakala na mahojiwa kutoka kwa watu na majumuiya waliyohusika katika ujenzi wa Iraq, ambako toleo maalum kuhusu ujenzi huu utachapishwa. Kabla ya kupelekwa Iraq mwaka wa 2009, alikua mkuu wa CMH katika mradi wa Uwanjani na za kimataifa [Field and International Programs], akihusika na kusimamia miradi ya historia ya jeshi uwanjani [Army's Field History Program], programu za nchi za kimataifa, [International Programs] na Mafunzo ya Historia ya Kijeshi ili kuongezea sababu ya kuwatuma wanajeshi wa kihistoria kenda humo.

Vitabu vya Dr.Rush ni: *GI: The U.S. Infantryman in World War II* (2004); *U.S. Infantryman in World War II (1): Pacific Theater of Operations 1942–1945* (2002); *U.S. Infantryman in World War II (2): Mediterranean Theater of Operations 1943–1945* (2002); *U.S. Infantryman in World War II (3) European Theater of Operations 1944–1945* (2003); *Hell in Hürtgen Forest: Ordeal and Triumph of an American Infantry Regiment* (2001); *The Soldier's*

Guide 7th Edition (2006) (8th Edition TBP 2010); *The NCO Guide* 8th Edition (2006) (9th Edition TBP 2009). Ashakua na nakala zengine zilizochapishwa kwa, *Armed Forces and Society*, *Military Review*, *Army History*, *On Point*, *Army Trainer* na *NCO Journal*, na kwenye janali zengine za kimataifa.

Utafiti huu ni maoni ya mwaandishi na haipasi kuchukuliwa kama maoni ya Wizara ya Jeshi, Wizara ya Ulinzi, Serikali ya Marekani, Taasisi la Vita vya Ardhini ama Ushirika wa wanajeshi wa Marekani ama washirika wake.

© Copyright 2009 by
The Association of the United States Army
All rights reserved.

Maswali kuhusu nakala hii na mengineo kuhusu utafiti wa Vita vya Ardhini zilekezwe kwa: AUSA's Institute of Land Warfare, Attn: Director, ILW Programs, 2425 Wilson Boulevard, Arlington VA 22201, e-mail sdaugherty@ausa.org amanambari ya simu (direct dial) 703-907-2627 au (bure) 1-800-336-4570, ext. 226.

Yaliyomo

Muhtasari.....	v
Dibaji.....	vii
Utangulizi.....	1
Mwanzo.....	1
Mashindano ya kuwa na Mahali.....	2
Muelekeo wa kuweka Jeshi la Maofisa wasiopewa tume kuwa na Kazi Hasa.....	7
Mwongo wa Maofisa Wasiopewa tume.....	9
Hitimisho.....	10
Msahafu.....	11

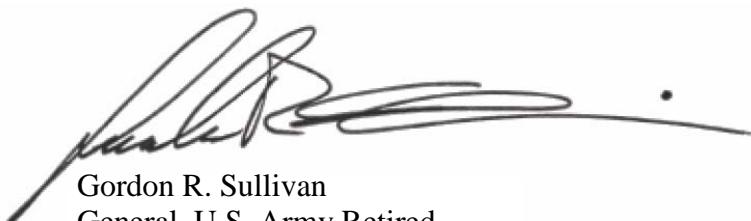

Muhtasari

Moja la jukumu muhimu la Maofisa wasiopewa tume katika Jeshi la Marekani ni kuwafunza wanajeshi wanaowaongoza. Lakini haikua hivi wakati wote. Maofisa wasiopewa tume wakiwa wamepitia milima na mabonde, vile vile jukumu yao imesirika kwa wakati. Makabilio ya wakati wa amani katika kuwapata wanajeshi wapya na kuwaweka na madai ya wakati wa vita yamezaa mabadiliko katika kugawanyika kwa kazi kati ya Maofisa na Maofisa wasiopewa tume wao.

Wakati wa Vita vya Kimapinduzi, [Revolutionary War] Jeshi la Bara lilionyesha hali ya Demokrasia Mpya, Maofisa wasiopewa tume wakionekana kuwa na tofauti ndogo kati yao na Maofisa waliopewa tume ambao wakitumika chini yao. Hapo mwanzo wa Vita vya Ulimwengu vya Kwanza, Maofisa wasiopewa tume walitendwa sawa sawa na wanajeshi waliokua chini yao. Leo hivi jeshi la Maofisa wasiopewa tume wanaonyesha picha ya kuongezeka kwa elimu na shughuli hasa katika kazi yao; Maofisa wa jeshi wasiopewa tume wanajulikana kuwa shupavu wenye mashughuli hasa ya hali ya juu ulimwenguni wote.

Waraka huu unafuatilia kusirika kwa wajibu wa Maofisa wasiopewa tume katika kuwafunza wanajeshi kwa miaka 234 iliopita. Taratibu ya kuwafunza wanajeshi leo ni matokeo ya zaidi ya karne mbili za masomo na maendeleo. Unaonyesha masomo magumu na ni jambo ambalo limefanya Maofisa Wasiopewa tume kuwa, “Uti wa mgongo wa Jeshi.”

Gordon R. Sullivan
General, U.S. Army Retired
President, Shirika la Jeshi la Marekani

Oktoba 2009

Mabadiliko Yanayohusu Maofisa Wasiopewa Tume na Serkali Katika Kuwafunza Wanajeshi

Utangulizi

Tokeo la maana linalohusu kanuni ya mafunzo ya wanajeshi wa U.S., ni dhima mpya ya maofisa wakuu wasiopewa tume (NCOs) kuwa “wakufunzi wakuu.” Maofisa wakuu wasiopewa tume walioko katika kiwango cha kikosi na kiwango cha kampuni, wanashikilia hasa wajibu wa kupanga na kutekeleza mafunzo ya kibinagsi na kikundi kidogo, kwa namna inayosaidia na kuenda pamjua na kazi za kiongozi na kazi ya kujumla. Kuwa na huduma ya miaka kumi na tano hadi ishirini na tano na faida inayotokana na mfumo wa kuwaelimisha maofisa wasiopewa tume (NCOES), maofisa wakuu wasiopewa tume wa jeshi huwa kama mabwana ngiludi waliokuwa wakati wa Renasansi. Mabwana ngiludi waliwafunza janimeni wa kiwango cha kat, elimu ya daraja ya juu zaidi ya kikazi na namna ya kuwafunza wakazi wapya. Zaidi ya hayo, hao mabwana waliweka kiwango cha kufuatiliwa na kuhakikisha ya kwamba kumetekelezwa hapo kazini. Wale ambao hawakufikia kiwango kilichowekwa, walirudia mafunzo tena ama waliondolewa mahali pao. Vilevile, ofisa mkuu asiepewa tume wa Jeshi la U.S., leo hufunza sajenti wa platuni wa kiwango cha kat, ambao nao pia hurudi wakawafunza maofisa wasiopewa tume wa kiwango cha chini.

Jeshi la U.S. lilifikaje mahala ambapo kamanda na ofisa wake asiepewa tume, kufanya kazi pamoja na kuwasiliana kuhusu kila kitengo cha mafunzo, ambapo awali ilikuwa ni ‘kazi ya ofisa’ hasa. Wengi ulimwenguni wanaona huku kuhusiana pamoja kwa mafunzo, mfano bora za taratibu zinazoendelea kwa wakati mmoja, ilikuwezesha jumuiya ndani ya Jeshi maendeleo ya kimafunzo katika madaraja tofauti.

Mwanzo

Hapo karne ya kumi na saba hadi kumi na nane, maofisa wasiopewa tume katika majeshi ya Ulaya waliwasaidia maofisa, waliokuwa na damu ya utawala, kwa kudumisha hali na nidhamu ndani ya kila kitengo, na kushirikiana na masajenti na makopro waliokuwa wakufunzi, kwa kuwafunza wanajeshi wapya. Hapa Marekani, katika miaka ya kwanza ya mapinduzi ya Marekani, na kutowekana na utawala wakurithisha, kulithibitishwa tabia ya usawa katika kila sehemu (egalitarian) na kuondoa msitari wa kutenga maluteni na masajenti. Kulikuweko tu na maofisa (waliopewa tume na serikali na wasiopewa tume) na wanaume.¹

Baron Friedrich Wilhelm von Steuben, Mprusia aliyeondoka makwao alikua mkaguzi mkuu katika jeshi la Marekani na aliandika hukumu za kwanza za mafunzo, ambamo alinakili kazi za kila cheo katika jeshi. Sajenti mkuu (“mkuu wa maofisa wasiopewa tume”) na sajenti wa kwanza walihusika na kazi ya kuendesha maisha ya kijeshi. Pamoja na kusimamia hali ya kila siku iliyohusika na usafi na kudumisha nidhamu, masajenti na makopro ndani ya kampuni walitazamiwa kuwafundisha wanajeshi wapya mafunzo yote ya kijeshi.²

Desturi hii ilibadilika kwa kuanzishwa shule ya kijeshi ya United States Military Academy huko West Point, New York. Shule hii ya kijeshi, ilikuwa kilele cha jeshi la kawaida la kutoa tume hapo karne ya kumi na tisa na ilifunza masomo ya kawaida, ujuzi wa mwanaajeshi na majukumu ya maofisa wasiopewa tume. Maofisa waliohitimu hapo walijua mengi zaidi kuhusu ujuzi wa mwanaajeshi na kuweza kuwafunza wanajeshi wengine kazi za kibinagsi (individual) hadi kuwazidi maofisa wasiopewa tume wao.³ Kutowana na hali hii maofisa wasiopewa tume

hawakutumika kwa kuwafunza wanajeshi miaka ya kwanza ya kuumbika kwa jeshi la U.S. kwa ajili ya kutojua mazoezi. Katika kitabu kimoja cha kwanza cha mazoezi, kufuatia kitabu cha von Steuben, *Blue Book*, William Duane aliandika,

Ni hatari kujukumisha maofisa wasiopewa tume msingi wa mazoezi, ambako kunatoweka maovu mengi . . . na hali ya kupata ofisa asiyepewa tume, ambaye anaweza kuelewa wazi na kuelimishakwa hali ya juu ya nidhamu nzuri, si mmoja kati ya ishirini; kwa kutokana na hali hii ni ishirini kwa mmoja wa wanajeshi wapya wanaofundishwa vibaya na visivyo.⁴

Kutofautiana na majeshi ya Ulaya, ambapo maofisa wakuu wasiopewa tume wao, waliokuwa chini ya maofisa, waliwafundisha maofisa wasiopewa tume waliokuwa chini yao; katika Jeshi la Marekani jukumu hili lilikuwa la kamanda wa kampuni, ambaye aliwazidi wanajeshi wote kwa elimu, mafundisho yake na ujuzi wake. Majeshi ya Ulaya yalipokuwa na maofisa, maofisa wasiopewa tume na wanaume wa kawaida, jeshi la Marekani lilikuwa na maofisa na wanaume waliorodheshwa kutumika kwa nafasi ya maofisa wasiopewa tume kwa pendekeso la maofisa wao. Hali hii iliendelea kwa miaka 170.

Kati ya mwaka wa 1854 na 1882 Jeshi la Marekani lilibadilisha msimamo wao wa kutumia maofisa wasiopewa tume kuwafunza wanajeshi. Hapo mwaka wa 1854, msaidizi ajutanti na Sajenti mkuu waliwajibika na kuwafunza masajenti na makopro, kwa azma ya kuwahitimisha masajenti waamrishe wanaume wa kawaida na makopro kuhusika badala ya masajenti. Wakati wa vita vya wananchi wenyewe kwa wenyewe, maofisa wapya na wanaume wa kawaida wengi waliingia vitani, na Kamanda wa Kampuni kuwajibika na kuwafunza ustadi maofisa wasiopewa tume kwa azma hiyo hiyo ya mwaka wa 1854. Maofisa wa Kampuni walikuwa wakufunzi wa juu katika shule ya mwanajeshi; na ilivyoagizwa kama kungewa na upungufu wa maofisa wa kampuni, ‘sajenti aliyekua na ustadi wa hali ya juu angeweza kuwabadili’, chini ya uangalizi wa Ofisa. Kulipofika mwaka wa 1882 hata ingawa maluteni waliwafanyisha mazoezi vikosi, mafundisho mengi katika ‘ushule wa mwanajeshi’ yalifanywa na maofisa wasiopewa tume.⁵

Mashindano ya kuwa na Mahali

Vita vya Uhispania na marekani hapo mwaka wa 1898 vilileta mabadiliko katika jeshi kuwa taasisi. Jeshi la kiwara la magharibi ambalo lililojitolea kuwakimbiza Wahindi na kuwalinda masetla liligeuka na kuwa jeshi la kilimwengu likiwa na mwanajeshi huko Cuba, Puerto Rico, Panama, Visiwa vya Hawaii, Alaska na Ufilipino. Siku za kuhudumia kikosi kimoja kilikwisha. Kabla ya mwaka wa 1898 halikuwa jambo lisilo la kawaida kwa mwanajeshi kukaa kwa munda wa miaka mitatu hadi mitano bila kupandishwa cheo kuwa kopro—siyo ya kwamba alikuwa hana uwezo, bali kulikuwa hakuna nafasi katika kitengo. Masajenti walichukua muda mrefu zaidi na wengi walikuwa katika kampuni hio hio moja kwa miaka kumi na kuzidi na wakati ulipopita walijenga makuu na mahaba ya kazi kwa jumuia yao isiyoeleweka miaka kumi baadae.⁶

Jeshi la Marekani lilianza na kufuata utaratibu wa kuzungusha vitengo vya jeshi kutoka nchi za ng’ambo na kuwarudisha humu nchini badala ya kuwabadili mtu mmoja mmoja. Wanajeshi ambao hawakubakisha muda mrefu katika jeshi na hawakutaka kuijandikisha tena, walitoka na badala yao wanajeshi wengine waliandikishwa kutoka vitengo vengine ama kutoka mahala ambapo wengine wakipatikana.⁷

Kujaza vitengo vilivyokua vinaenda ng'ambo, wanajeshi wengine, waliokuwa mazoezini bado, walipandishwa vyeo kuwa makopro baada kwa muda wa miezi mitatu ya utumizi na wengine kuwa masajenti baada ya miezi mitatu hadi sita katika utumizi. Kufikia mwaka wa 1907 ofisa asiyepewa tume kwa kadiri alikuwa amepumbaa, haelewi wajibu wake kama wale waioanza huduma na machoni mwa Mkuu wa Wakazi wa Jeshi, alikuwa hana nguvu za moyo na tabia liloezesha hali na nidhamu na uwezo wa ufanisi.⁸

Kuweka muktadhani, kutumia maofisa wasioapishwa katika Jeshi la marekani hapo mwaka wa 1907, hata ingawa wengine walikuwa na huduma ya miaka mingi, hueza kulinganishwa na kutumia maofisa wasioapishwa wa Soviet baada ya mwaka wa 1945. Maofisa wasiopewa tume walikuwa wakitumika katika kudumisha nidhamu, na kama ustadi na mafunzo fulani lingehitajika, wangelitenda wakiwa chini ya uangalizi wa ofisa.

Kuongezeka kwa taabu kulionekana wakati wanakeshi katika kitengo kilichorudi kutoka ng'ambo kuondolewa kwa wingi. Ofisa asiepewa tume alipoondoka, alitoka kama mwanajeshi wa cheo cha chini kabisa. Kwa kuzidi wengi wa maofisa wasiopewa tume waliokuwa kwa jumuiya hilo hilo kwa miaka mwengi walizeeka na hakutekelza kazi vilivyo ama walistaafu, na wengineo ambao hawakutaka kuhudumu katika nchi za ng'ambo walitoka jeshini. Ili kukomesha chafuko hili lililoletwa na kuzungusha wanajeshi kwa jumla, Jeshi likaanza kutuma vikundi binafsi ili kujaza mapengo katika nchi za ng'ambo. Vitengo hivi viliwachukua kama wanajeshi wa cheo cha chini, pamoja na maofisa na maofisa wasiopewa tume waliowasili na kuwafundisha kanuni na mafunzo.⁹

Kwa ajili ya msukosuko huu katika jeshi, maofisa waliowajibika katika vitengo vyao walikosa kuwategemea maofisa wasiopewa tume katika kuwafunza wanajeshi, na ikabidi warudi wajibu wa kuwa wakufunzi wa mwanajeshi mmoja mmoja. Walakini wengi wa maofisa wakaona yakwamba hawakuwa na wakati wa kutosha wa kutimiza mambo yote yaliyotakikana, wakawa na muda mfupi wa kupanga na kutayarisha mafunzo ya kutangulia. Walifahamu yakwamba kamanda ayelikosa masajenti na makopro walio na uwezo na ujuzi, ufanisi haungeonekana kwa muda uliotakikana. Kamanda aliweza kufaulu tu na kufanikiwa katika mipango yake alipokuwa na maofisa wasiopewa tume kutekeleza wajibu wa kuwafunza wanajeshi. Wengi wa maofisa walipenda kuwe na mfundisho maalum wa mahala moja au mfundisho wa pahala pa kutumwa, lakini wengine waliona kwamba huu mtindo ungepunguza mamlaka ya kamanda na jukumu lake la kuendeleza na kufundisha maofisa wasiopewa tume.¹⁰

Hata ingawa Jeshi la Marekani lilisitasita kuhusu kuiga taratibu za nchi zingine, uchunguzi ulionyesha mtazamo wao kuhusu jukumu la kuwafunza maofisa wasiopewa tume na kuwaelimisha ilikuwa nyuma sio kuliko Great Britain, France na Germany tu, bali kuliko hata Russia, Austria-Hungary, Bulgaria, na Romania. Baadhi ya maofisa walokuwa hawakupendekezwa na hali ya maofisa wasiopewa tume wa Jeshi la Marekani kuwa kama lile la Jeshi la Yuropa, wote walikubali ya kwamba maofisa wasiopewa tume walistahili kufikiriwa zaidi katika jeshini.¹²

Mkuu wa Wakazi wa Jeshi alichunguza maoni ya nchi zingine kuhusu maofisa wao wasiopewa tume ili kupata mpangilio ambao unaweza kuongeza ujuzi wao na kupunguza hali yao ya kutoka jeshi wanaporudi kutoka ng'ambo. Maofisa wasiopewa tume kutoka Uengereza na Ujerumani walikuwa wamebekwa kwa daraja tofauti, wakiwa na makao na faida yao maalum. Ingawa faida ni muhimu, Mkuu wa Wakazi alionelea kwamba ilikuwa muhimu zaidi hali itakayowekewa maofisa wasiopewa tume ionyeshe "utu na kiwango kinachowafaa." Pia

alionelea kwamba tofauti ya madaraja, kwa mfano kati ya ofisa na wale waliorodheshwa katika Jeshi la Marekani ni muhimu kwa kuweka nidhamu kwa kila jeshi na vile vile akaonelea kuweko na tofauti ndogo kati ya wanajeshi wasio na vyeo vikuu na maofisa wasiopewa tume ilikuweka nidhamu na maendeleo.¹³

Hapo mwaka wa 1916, Ulaya wote ulikuwa kati ya vita, na wachunguzi wa Jeshi la Marekani waliyatazama matokeo hayo. Kuhusu maofisa wasiopewa tume wa kigeni, mwakilishi wa kijeshi wa marekani huko St. Petersburg aliandika,

Maofisa wasiopewa tume wanafanya kazi zote; mara moja moja ofisa huonekana, na tena hutazamia tu. . . Tunaweza kujifunza funzo kutoka maofisa wasiopewa tume wa Jeshi la Urusi ambao wanauwezo, uvumilivu, wanajitegemea na wanafanya kazi na mazoezi kwa haraka na utimilifu.¹⁴

Kulikuwa na tengo dogo kati ya madaraja katika Jeshi la Marekani pale maofisa wasiopewa tume wakiwa wanaishi, lala, kula na kunywa pamoja na wanajeshi wao. Kwa hali hii ilikuwa ni vigumu sana kwa maofisa wasiopewa tume kudumisha tabia na nidhamu nzuri na wengi walifuatana zaidi na wale waliokuwa wakiishi nao, kinyume cha kufuatana na taratibu na shabaha waliowekewa katika matengo yao. Kulikuwa na machache ya kuunganisha ofisa asiepewa tume na jumuiya yao, na wengi wa maofisa walikataa kuweka imani yao kwa maofisa wasiopewa tume kuwafunza wanajeshi. Kuzidi ingawaje maofisa wasiopewa tume walikuwa na wajibu mzito zaidi kuliko wanajeshi waliokua na cheo cha chini, mishahara yao hayakuwa na tofauti kubwa.

Jeshi la Marekani liliingia katika Vita vya Kwanza vya Ulimwengu hapo mwaka wa 1917, likiwa halijajitayarisha vilivyotakikana, bila utaratibu wowote, zana na hata watu wa kutosha. Upanuzi mkubwa wa Jeshi la Kawaida, pamoja na mahitaji ya kujaza Jeshi la Mgambo (National Guard) na Jeshi la Akiba, yaliondoa mpangilio wa utaratibu wote na utayari wa matengo yaliyopelekwa Ufaransa.¹⁵ Hapo awali mafunzo ya ustadi wa wanajeshi Marekani, ilikuwa ni mazoezi ya kawaida kupanga wanajeshi karibu na mbali, mazoezi ya kuweka mwili nguvu na kulenga shabaha. Jeshi liliwapa vitabu maofisa wasiopewa tume, vilivyokua na maelezo ya kibinagsi bila kuwa na maelezo ya kufunza wanajeshi. Walipofika Ufaransa, wakufunzi wa Kiingereza na wa Kifaransa waliwafundisha maofisa wa Marekani na baadhi ya maofisa wasiopewa tume kulingana na taratibu za vita vya kisasa ili waweze na wao pia kuwafunza majeshi yao.

Kutokuwa na cheo na hali nzuri ya maofisa wasiopewa tume wa U.S. kuliwafadhaisha maofisa wa kigeni walipotembelea kambi za Marekani za kutayarisha wanajeshi.¹⁶ Jenerali John J. "Black Jack" Pershing, kamanda wa Majeshi ya Kuzunguka, alipendekeza kuinuliwe mara moja, hali ya mafunzo ya uongozi wa maofisa wasiopewa tume na kuwapa makao yao hasa mbali na wengine; mapendekezo yake yalitekelezwa kwa muda wa mwenzi mmoja.¹⁷

Hali ya amani iliayorudi baada ya Vita vya Kwanza vya Ulimwengu ilifanana na hali baada ya vita vyovytambavyo Marekani walihusika kabla ya mwaka wa 1945: kupunguka kwa nguvu za kijeshi, uhaba wa matumishi na wengi wa maofisa na maofisa wasiopewa tume kutokua na kazi yoyote, kulileta msukosuko mkumbwa katika jeshi. Shule za maofisa wasiopewa tume, isipokuwa zile ambazo zilifunza elimu ya kuwa na ustadi maalum zilifungwa baada ya vita kwa sababu ya uhaba wa fedha na kuonekana kama hazikua na faida tena. Kulikuwa ni wakati wa kupunguza wanajeshi na kujaribu kurudia njia za "jeshi la Zamani."

Shaka la Jenerali Pershing kuhusu maofisa wasiopewa tume wakati wa Vita Vya kwanza Vya Ulimwengu kulifanya jeshi kutoa mpangilio na wajibu wa maofisa hao. Kuhusu taratibu za Kampani, wajibu wa kiongozi wa kikosi uliwakilisha mambo kumi kama, kuhakikisha kwamba mwanajeshi amevaa vizuri, na vitabu vyao vimewekwa vya mchango vimetolewa kwa wakati utakao: lakini hakukuwa na neno hata moja kuhusu wajibu wa maofisa wasiopewa tume kuwafunza wanajeshi. Tarakimu hiyo ilakaa vile kuhusu maofisa wasiopewa tume hadi mwaka wa 1962!¹⁸

Jukumu la mafunzo lilibaki vivyo hivyo katika wakati wa miaka ya vita na maofisa wasiopewa tume kuendelea kufunza wanajeshi elimu ya kimsingi kama ya kuweka nidhamu, mazoezi ya kupangana na kutembea, kuweka mwili nguvu na kulenga bunduki china ya uangalizi wa ofisa. Kuongezeka kwa zana mpya katika matawi tofauti kulifanya maofisa wasiopewa tume kuwa wastadi katika kazi zao, na hiyo ikawafanya maofisa kuwategemea ustadi wa maofisa wasiopewa tume kwa kuhakikisha kwamba kazi zilitkelezwa vilivyo.

Kama ilivyokuwa katika Vita vya Kwanza vya Ulimwengu, Jeshi la Marekani, ingawa walikua wameanza kutuma wanajeshi, halikuwa tayari kwa vita hapo mwezi wa Disemba, 7, mwaka 1941. Kati ya mwaka wa 1941 na 1945, mamilioni wa askari walijiunga kwa kuandikishwa na serikali ama kwa kujitolea. Wengi hao walipewa wajibu wao huko huko katika vitengo walivyopelekwa ama kutoka nafasi zilizowekwa za kuwafunza wanajeshi, walipokuwa maofisa wasiopewa tume wa kabla vita vianze. Kama vita vilivyopita, wengi wa maofisa wasiopewa tume waliopandishwa vyeo, hawakua na mafunzo yoyote zaidi ya wale waliokuwa wakiwaongoza. Na tena maofisa walianza kufundisha wanajeshi mafunzo yalikuwa yafaa kufundishwa na maofisa wasiopewa tume. Baadala ya kuwafunza wakufunzi, maofisa waliwaruka maofisa wasiopewa tume na kuwafunza wao wanajeshi hapo maofisa wasiopewa tume wakitazama tu na wengineo.

Shida ilizidi bali na juhudzi za Pershing hapo mwaka wa 1917. Ndipo Mkuu wa Wakazi wa Jeshi Jenerali George C. Marshall, mwaka wa 1944 kuandika kemeo kali kwa Makamanda waliokosa kuwafunza maofisa wasiopewa tume wao:

Kamanda ambaye hana ushujaa, uhodari na ujuzi wa kutayarisha na kuweka na kudumuisha vikundi vya maofisa wasiopewa tume waliohitimu katika uongozi mwake, anaonyesha kupungukiwa na uwezo na wajibu katika vita. Kamanda kama huyo amekosa heshima na imani kutoka wadogo wake. Anavuja mwitiko wa jumuia lake. Kwa hakika atashindwa vitani. . . . Hasa kwa majumuia walopewa tume la nguvu, kumekua na uzoefu wa maofisa walozidi kutosikiliza mamlaka ya maofisa wasiopewa tume. Huu mtindo lazima ukomeshwe.¹⁹

Jenerali Marshall aliweka hatua tisa za kutazamwa na makamanda ili kuwafunza na kuongeza daraja la maofisa wasiopewa tume: lakini hakuna hata moja liliamrisha kazi ya maofisa wasiopewa tume ya kufundisha wanajeshi. Matoleo haya na yaliyozidishwa yalibaki katika hukumu hadi mwaka wa 1962.²⁰

Katika Vita Vya Ulimwengu vya kwanza na vya pili, kama vita vya karne ya kumi na tisa (19th century), Sajenti mkuu na Sajenti wa kwanza wa jeshi la Marekani walikuwa wakifanya kazi ya uendeshaji wa kampuni katika kudi zao. Katika makundi madogo ya wanajeshi, masajenti na makopro walihusika katika mambo ya zaidi ya wanajeshi—hasa kuhakikisha kwamba mabweni ya kulala yalisafishwa na safi, wanajeshi wameoga na wasafi na nguo zao

ziwe sawa na tena zana zao zimewekwa kwa hali nzuri na wafahamu wajibu wa mwanajeshi—na muhimu zaidi kuwaongoza wanajeshi wao katika vita.²¹

Kuwa na ujuzi na fahamu wa kutoka Vita vya Ulimwengu vya Pili kuhusu umuhimu wa maofisa wasiopewa tume, Jeshi lilitoa mpango wa shughuli za kuendelea hapo mwaka wa 1948, kuhusu wanajeshi walioandkishwa, ambao uliwaonyesha njia ya mafunzo kutoka mwanajeshi asiye na cheo hadi kufikia ofisa msaidizi (warrant officer). Askari walipata kupandishwa vyeo kwa kufanya mitihani, nakukaguliwa na maripoti za uchunguzi wa kamati, bila kungonjea kuwa na nafasi kwa vitengo. Lakini, vita vya Koreavilikomesha mpango huo kabla kuendelee zaidi. Ni hapo tu mwaka wa 1975 ambako mpango ulitekelezwa kuhusu maofisa wasiopewa tume.²²

Jumuiya zengine katika Jeshi zilianza shule za maofisa wasiopewa tume na ya kwanza kuwa huko Ujerumani mwaka wa 1947, ilikuwatayarisha maofisa wasiopewa tume wajibu wa sehemu zilizosimamiwa na maofisa wa amani wa Marekani. Lakini, sio maofisa wasiopewa tume wote waliweza kuhudhuria shule hizi, na baadhi ya hizo shule hazikusimamiwa vyema: na kwa hivyo kufungwa baada ya miaka chache.

Baada ya kila vita maofisa wasiopewa tume walijihisi kama wanajeshi katika shairi la Rudyard Kipling inayoitwa “Tommy”²³—muhimu na kutakikana wakati wa vita lakini kutupwa mbali wakati wa amani. Katika mwisho wa mwongo wa 1940 na mwanzo wa 1950 maisha ya Jeshi ilikuwa kama kazi yeoyote nyininge: “Niambie unalotaka nifanye na nitalifanya lakini sitoanzisha kazi yeoyote peke yangu.” Katika hukumu hii, maofisa wasiopewa tume walipewa “mamlaka yote iliyowahusu and kuwa na uwezo wa kuongeza namna . . . na kutoa amzri na jitihada.” Kupewa mamlaka huu bali na kuwa na mafunzo au matumaini kwa kazi zao za ukufunzi, hawa maofisa wasiopewa tume walidharau kuwafunza au waliwafunza vibaya wanajeshi wao huku maofisa wakiwa wakiangalia kwengine. Jambo lingine katika hukumu, “kule kuodolewa kwa maofisa wasiopewa tume waliokosa kufikia na kudumuisha kiwango kilichotakikana,” hakukutekelezwa kamwe.²⁴

Muelekeo wa kuweka Jeshi la Maofisa wasiopewa tume kuwa na Kazi Hasa

Vita vya Korea vilionyesha wazi upungufu uliokuwemo katika mafunzo ya Jeshi la U.S. Taratibu za hukumu ya mwaka wa 1954 kuhusu maofisa wasiopewa tume, na maofisa wenye ujuzi ilishauri Makamanda kutafuta mapendekezo kuhusu askari walioandishwa kutoka kwa Maofisa wasioapishwa, na kuhusu mafunzo ya askari. Kama kamanda angelitembea wakati wa mafunzo huku akiweka moyo na kurekebisha makosa hapa na pale bila yeye kuhusika katika mafunzo—basi yaonekana amemtayarisha ofisa asiyepishwa vyema.²⁵

Wengi waliamini ya kwamba njia pekee Jeshi la Marekani, wangeweza kufaulu kimpangilio na kibinu, ililazimika kuwategemea maofisa wasiopewa tume. Hukumu za utaratibu sasa zikasema ya kwamba maofisa wasiopewa tume waandikwe kama wakufunzi kwa kila namna. Hukumu ziliendelea kusema ya kwamba wanapofikisha madaraja yao hao maofisa wasiopewa tume, “hawangalipoteza madaraja hayo wanapobadilishwa kitengo, kampuni, stesheni lengine ama kwenda mahala pengine.” Kwa hayo hayo ofisa asiyepewa tume alipokosa kudumuisha kiwango cha kiogzo kilichotakikana walikua na masuala. Katika vitabu vilivyoandikwa kutumiwa na maofisa wasiopewa tume, masajenti pia waliagizwa kusoma taratibu na maelezo yote bila kufikiri ya kwamba maofisa wasiopewa tume pekee ndio wanoatakikana kujua maelezo yote.²⁶

Mwaka wa 1957, Jeshi la Marekani lilitoa chapa ya hukumu na maelezo kuhusu shule za maofisa wasiopewa tume. Mwito wao ulikua kuwezesha maofisa wasiopewa tume kutambua na kuchukua majukumu yao, kuwaongezea ujuzi wao wa kitekinolojia na mbinu za uongozi pamoja na kuendeleza ushupavu wa kibinafsi na kikazi katika makundi yao. Kwa umuhimu zaidi, muda mrefu wa mafunzo ulichukuliwa na namna za kuwafunza wanajeshi. Kuhudhuria shule hizo hazikuwa kwa lazima au kuazimia kupandishwa cheo.²⁷ Maofisa waliohitimu walirudi katika vituo vyao, na kwa mfano wao waliweza kupandisha hali ya kiwango cha mafunza.

Jeshi lilibadilika kwa kasi kuwa jeshi la wakazi shupavu wa maofisa na maofisa wasiopewa tume ili kuweza kupata faida kubwa, halisi kutokana miaka miwili ya wananchi walioamrishwa kuingia jeshi (draftees) waliokua kwa madaraja ya chini.²⁸ Hawa maofisa wasiopewa tume walikuwa kwa kadiri werevu zaidi kuliko hao wanajeshi, ingali wanajeshi hao walikuwa na elimu ya juu zaidi. Moja katika mabadiliko muhimu kwa hukumu ilifanyika wakati taratibu za maofisa wasiopewa tume ziliwekwa bega kwa bega na majukumu ya Maofisa katika Taratibu za Jeshi (AR) 600-20, *Army Command Policy* (1962), kuonyesha umuhimu uliowekwa kwa uongozi wa maofisa wasiopewa tume. Iliweka pia kiwango cha sajenti wa kwanza kuwa daraja la kati baina ya maofisa na wanajeshi waliorodheshwa.²⁹

Vietnam ilipunguza mwendo wa mabadiliko yaliyokuwa yakinendeka katika Jeshi la Marekani kuhusu maofisa wasiopewa tume. Umuhimu sasa uliwekwa juu ya kuhakikisha vitengo huko Vietnam vimejazwa na kwa hivyo mafunzo katika vikosi huku Marekani vipungua sana. Mahitaji yalikuwa sawa na yale yaliyowekewa maofisa wasiopewa tume kwanzia karne hii. Wengi wa maofisa wasiopewa tume waliokuwa wametumika kwa munda mrefu wakawacha huduma ya jeshi kwa sababu ya majukumu mengi waliotakiwa kufanya wakati wa Vietnam. Wale waliobakia walikuwa na huduma ya miaka chache, na ingali walikua na ujuzi wa kuongoza vita, walikua hawana uwezo wa kufunza na wakisita walipofaa kuamrisha na kudumuisha hali ya nidhamu nzuri. Ili kukomesha mtindo huo, Jeshi lilianza kosi la maofisa wasiopewa tume, sawa na zile zilizokuwa zikiendeshwa na nchi za Ulaya wakati wa vita viwili vya ulimwengu, ambapo wanajeshi walihitimu kama sajenti kiongozi wa vikundi ama mkazi kiongozi sajenti wakikosi.³⁰

Mwisho wa miaka kumi ndani ya vita vya Vietnam, hali ya maofisa wasiopewa tume ilibomoka kabisa. Maofisa wa Kampuni waliwaruka maofisa wasiopewa tume and kuenda moja kwa moja kwa wanajeshi kutimiza kazi; walitoa mafunzo ya kijeshi wao wenye pia. Kosa halikuwa la ofisa asiyepewa tume; ni vigumu kwa ofisa asiepewa tume, kuwekwa vitani kufundisha namna ya kupigana ambapo kua ye ye mwenye hajafunzwa mafunzo hayo.

Viongonzi wa kijeshi walitambua ya kwamba kulihitajika kuinuliwa kwa hali ya jeshi la maofisa wasiopewa tume ili kubadilisha Jeshi kutoka hali ya kulazimisha jeshi na kuifanya kuwa la washupavu wa hali ya juu. Hapo awali, kwa wengi wa wanajeshi walioandikishwa, kwa kila daraja mafunzo haikumaanisha chochote ila kuwa na ujuzi wa kazi ya mikono na kujifundisha kwa kuona tu. "Mwanajeshi wa zamani" alitegemea mazoea aliyokuwa anayo kuliko kijitabu cha maelezo, na angemuonyesha mwanajeshi mpya hayo mazoea—vipi kuvaan guo za rasmi, kupanga begi la kuzungukia, kusafisha silaha na vifaa—lakini si mambo mengine.

Kuirasmisha taratibu za mafunzo, Jeshi liliunda Mfumo wa Masomo ya Maofisa Wasiopewa tume (NCOES) mwaka 1971. Likiwa na lengo nne hasa:

- Kuongeza ubora wa kazi la jeshi la maofisa wasiopewa tume;
- Kuwapa watu walioandikishwa maendeleo ya kazi maalum;

- Kuongeza uvutiaji wa shughuli hii; na
- Kuauni Jeshi la Marekani maofisa wasiopewa tume waliojitelea kikamilifu kwa kazi na walio na mafunzo na kujaza nafasi zenyenye kazi zaidi.

Kila kiwango cha mfumo huo wa NCOES ulilenga shughuli maalum: kozi ya msingi wa uongozi uliwafunza wanajeshi wapya misingi wa kuwa kiongozi na mkufunzi katika kiwango cha ofisa mdogo asiyepishwa. Nayo Kozi ya Msingi ya Maofisa wasiopewa tume iliwatayarisha masajenti kwa kazi ya viongozi wa vikosi maalum ama vikundi vidogo katika jeshi; nayo kozi ya juu ya ofisa asiyepewa tume ilihimiza elimu ya kiteknolojia na mbinu za uongozi wa hali ya juu, na pia maarifa ya masomo ya kijeshi yaliyotakikana kuwafunza nakuwaongoza wanajeshi katika kiwango cha kikosi. Shule ya daraja la juu (senior level) la Masajenti Wakuu (Sergeants Major) iliwapa uwezo wa kuboresha shughuli za maofisa wasiopewa tume wakuu kama iliyopewa maofisa na mifumo ya vyuo vikuu (senior service colleges): Vitabu vingi vilitoka kutoka Command and General Staff College na Army War College.³¹ Kulipokuwa na mfumo wa wakazi wakusimamia waliyoandikishwa na kuorodheshwa, jeshi kwa mara ya kwanza iliweka rasmi mfumo uliosawanisha masomo, ilioelimisha waume na wanawake walioorodheshwa, na vile vile kuwa na mpango wa kupanda madaraja ya kusoma na mwisho kupanda vyeo.

Mwongo wa Maofisa Wasiopewa tume

Mabadiliko makuu kuhusu jukumu la maofisa wasiopewa tume kwa ukufunzi ulifanyika mwaka wa 1980 wakati AR 600-20, *Army Command Policy*, ilipommpa sajenti wa kwanza nafasi ya “mkufunzi pekee wa kitengo cha wanajeshi” bali na kazi ya ofisi. Hata ingawa taratibu ilionyesha ya kuwa kazi ya kiofisi ilikuwa jukumu chini la uangalizi wa Sajenti wa kwanza...kazi hizo zingewekwa mbele ya jukumu lake la kufundisha.” Majukumu yaa viongozi wa vikundi pia yalibadilika. Waliwajibika na kazi ya “mafunzo ya kibinagsi, hali ya sura, na usafi wa wanajeshi wao.” Jeshi liliongezea orodha na ufundishaji wa kijeshi na programu ya kuendeleza maofisa wasiopewa tume, mpangilio wa daraja la kitengo lililosimamiwa na sajenti mkuu na masajenti wa kwanza iliwayaendeleza maofisa wasiopewa tume.³²

Toleo la taratibu la kutowa ripoti la Jeshi lililotolewa hapo mwaka wa 1967 lilitaka kila kundi la jeshi kuripoti nguvu ya nambari yao ya maofisa, ofisa wasaidizi na walioorodheshwa. Hapo mwaka wa 1981 taratibu hiyo iliabdalishwa na kuongeza ripoti za walioko kwa madaraja makuu kama nambari ya maofisa, maofisa wasaidizi na maofisa wasiopewa tume, masajenti na wale walio juu zaidi, wakitambua kwa mara ya kwanza umuhimu wa maofisa wasiopewa tume kwa utayarishaji wa vitengo.³³

Uvamizi wa Marekani huko Grenada mwaka wa 1983 ulionyesha upungufu katika mafunzo ya kijeshi hasa katika kazi zilizo maalim. Viongozi wa Jeshi la Marekani waligundua kuchelewa kwamba mafunzo hayangeendelea kupita kiwango flani bila kuweza kutenganisha wajibu na kazi. Maofisa hawakua na wakati wa kupanga mafunzo ya lengo la juu ya kibinagsi na ya kijumla kama ilivytakikana; kwa mfano funzo la kujenga, kutumia na kusafisha mabunduki halikuenda zaidi ya mfumo wa kibinagsi kwa ajili hapo ndipo umuhimu uliweko. Maofisa nao pia hawakujua kazi hasa za walichini yao. Mafunzo yangekua bora tu wakati maofisa wasiopewa tume kupewa mamlaka ya kuwafunza wanajeshi kibinagsi na kijumla, nao maofisa kupata nafasi na kuhusika na kupanga kikosi vya wanajeshi na vikundi vikubwa zaidi.

Kijitabu cha taratibu cha kazi za nje (FM) 25-100, *Training the Force* (1988), kiliweka msingi wa mabadiliko makubwa muhimu. Maofisa katika kila kiwango walihuksika na kufunza na

kudumisha hali, katika wakati wa mafunzo ya kibinagsi na kijumla, FM 25-100 iliamrisha maofisa wakuu wa maofisa wasiopewa tume kuchagua kazi za kibinagsi zilizounga mkono kazi za kijumla zilizotazamiwa kufunzwa, na kuenda taratibu hiyo kuzidi kusema ya kwamba maofisa wasiopewa tume ndio walio na jukumu hasa la kufunza na kuendeleza mbinu na ustadi wa kila mwajeshi.”³⁴

Kijitabu cha taratibu cha nje FM 25-101, *Battle Focused Training* (1988), kiliendelea kutenga jukumu la ufundishaji la maofisa wakuu wasiopewa tume kwa kuhimiza mafunzo yao wenyele yalikamilikia ili kutowapotezea wakati wanajeshi; ili wafunze wakufunzi, watakaofunza wanajeshi; ili wapate kujua mahitaji ya mafunzo ya vikundi vyao: na kwa kujua hivyo hayo waweze kuweka mpangilio wa wakati wa kutosha ya mafunzo ya hali ya juu na wahakikishe mafunzo ni ya kiwango cha juu. Mwisho, AR 350-41, *Training in Units* (1993), iliweka “jukumu la mafunzo ya kijumla kwa maofisa na jukumu la kufunza kufunza wanajeshi kwa maofisa wasiopewa tume.” Maofisa wasiopewa tume wangefunza matawi mengi vikosi na vikundi tofauti.³⁵

Hitimisho

Taifa letu likiwa katika vita vipana, Jeshi limetoka katika mizani yake na kumekosekana wakati wa kutosha kati ya mizunguko ya jeshi na kuwa na mafunzo zaidi kuliko yanayohitajika tu. Hata ingawa maofisa wasiopewa tume wako katika mstari ya mbele katika kuwafunza wanajeshi, vikosi maalum na vikundi ili kuwatayarisha kwa vita, Jeshi linaona wengi wa maofisa wasiopewa tume wamepoteza mbinu zao msingi na hawawezi kuwafunza hizo mbinu wadogo wao ambao watakaochukua nafasi zao siku moja. Kukiwa na shida nyingi, na baadhi ya hukumu na taratibu kubadilishwa ni wazi ya kwamba: maofisa wasiopewa tume kuwafunza wanajeshi ,na vikosi ni jambo ambalo limekwisha tiwa ndani ya AR600-20, *Army Command Policy*, na pia ndani ya FM 7-0, *Training for Full Spectrum Operations* (2008), na FM 7-1, *Battle Focused Training* (2003). Kufundisha sasa ni wajibu msingi wa maofisa wasiopewa tume, maoni yao wakipewa muhimu katika kuukaribia mafunzo ya “madaraja ya juu-chini na chini-juu” inayosaidia kuhakikisha ya kwamba jumuiya lote linamafunzo muhimu yamefunzwa.³⁶

Jeshi la U.S. na Maofisa wasiopewa tume wake, wametoka mbali tangu wakati ambao hao maofisa (NCOs) hawakukubaliwa kufunza mafunzo ya kibinagsi. Imekuwa katika miaka ishirini iliyopita tu, Wizara ya Kijeshi inayohusika na utaratibu, waliwapa masajenti na makopro wajibu wa kufunza wanajeshi mmoja mmoja, na ni tangu miaka kumi tu iliyopita maofisa wakuu wa maofisa wasiopewa tume wamepewa kazi hii ya kupangilia na kuwafunza wanajeshi, vikundi, vikosi, vitengo vengine maalum. Hii siyo kusema ya kwamba maafisa wasiopewa tume waliokuwa katika majumuiya mazuri hawakufundisha kabla ya taratibu hizo kutoka; bali wakifundisha—inaeleweka kirahisi. Lakini kwa majumuiya mengine hakufundisha kwasababu ilikua ni jukumu lamaofisa kupanga na kutekeleza mafunzo yao hapo. Kuunganishwa na kazi zinazoendesha, taasisi na mpangilio wa kufundisha na jukumu la kuwafundisha wanajeshi limeinua kazi ya maofisa wasiopewa tume hali ya juu isiyokuwepo hapo awali.

Kulingana na Brigadia Jeneral John S. Brown, aliyekuwa Mkuu wa Historia ya Kijeshi, hali iliyowatenganisha Wamarekani kutoka karne ya ishirini na adui wao ni umaarufu wa maofisa wasiopewa tume wao. Hakuna Jeshi limepita na kidogo wamekaribia kufikia umoja wa ujuzi, uongozi na uongozi wa kitekinolojia na maarifa ulioonyeshwa na masjenti kuitia kwa Sajenti Mkuu. Hii haididimizi kaziwalofanya maofisa wengine wa madaraja tofauti; inaonyesha zaidi ni kipi kilichofanya Jeshi la Marekani kua vile ilivyo leo.³⁷

Leo maofisa wasiopewa tume wanaofanya kazi katika dhamira ya kamanda na mafunzo yake kijumuiya, wanajukumu la kufundisha wanajeshi mmoja mmoja kupitia mafundisho ya kijumla ya vikosi, vikundi, vitengo vengine maalum. Viongozi wa Jeshi leo wanawaamini kwa kazi ambayo ilichukuliwa kama kazi ya kuhusika na “maofisa.”

Msahafu

¹ Russell Weigley, Utangulizi wa Kitabu cha Ernest Fisher kiitwacho *Wadhamini wa Jamhuri: Historia ya Maafisa wa Jeshi la Amerika ambao Hawajatumwa* (New York: Ballantine Books, 1994), uk. x–xi; utafiti kuhusu “maafisa na watu” katika faili ya Maafisa wa Jeshi ambao Hawajaagizwa, Miradi ya Nje na Tawi la Kimataifa, Kituo cha Historia ya Jeshi la Amerika, nd., np.

² Frederick Wilhelm, Baron von Steuben, *Sheria za kudumisha Taratibu na Nidhamu kwa Jeshi la Amerika* (Philadelphia: Styner and Cist, 1779), uk. 144–151.

³ Fisher, *Wadhamini wa Jamhuri*, uk. 54–55.

⁴ William Duane, *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Nchi Kavu: Kilicho na Kanuni za Msingi za Kijeshi ambazo Zimeanzilishwa kwa Njia ya Uwiano: Kinachonuiwa Kuelezea kwa Njia Inayoleweka na ya Kujizoeza, cha Kutumika na Majeshi yote ya Amerika, Ashekali za Kisasa katika Nidhamu na Harakati za Majeshi*, toleo la Tisa (Philadelphia: uchapishaji wa kibinagsi, 1814).

⁵ Winfield Scott, *Mbinu za Jeshi la Nchi Kavu; au, Sheria kuhusu Mazoezi na Mbinu za Jeshi la Nchi Kavu la Amerika* (maagizo ya mabishaushi na maombasha) (New York: Harper and Brothers, 1854), nambari 1, aya 72, 75; Silas Casey, *Mbinu za Jeshi la Nchi Kavu, kuhusu Maagizo, Mazoezi, na Luteka za Mwanajeshi, Kampuni, Mpangilio wa Vyeo kwenye Vita ndogo, Kikundi cha Wanajeshi, Brigadia, au Tawi la Jeshi Mashuhuri* (New York: D. Van Nostrand, 1862), nambari 1, makala II, aya 52, 68; Emory Upton and Hugh T. Reed, *Mbinu za Jeshi la Nchi Kavu kulingana na Upton, Kilichofupishwa na Kurudiwa* (Baltimore: A.W. Reed, 1882), nambari I, aya 196.

⁶ Gustave A. Wieser, “Afisa ambaye Hajaagizwa: Ufanisi wake ni Muhimu sana Katika Jeshi Letu,” *Jarida la Taasisi ya Utumishi wa Majeshi la Amerika*, nambari 38, Januari–Februari 1906, uk. 97; Ofisi ya Mkuu wa Majeshi, “Uanajeshi kama Amali ya Maisha ya Wanajeshi,” nyongesa B, Ripoti ya kila Mwaka ya Katibu wa Vita (Washington, D.C.: Idara ya Vita, 1907), uk. 78.

⁷ Leonard Lerwill, *Utaratibu wa Kubadilisha Wafanyi Kazi wa Jeshi la Amerika* (Washington, D.C.: Kituo cha Historia cha Jeshi la Amerika, 1954), uk. 154–55.

⁸ Wieser, “Afisa ambaye Hajaagizwa,” uk. 100; Ofisi ya Mkuu wa Majeshi, “Uanajeshi kama Amali ya Maisha ya Wanajeshi” 1 Septemba 1907, uk. 80–81.

⁹ Lerwill, *Utaratibu wa Kubadilisha Wafanyi Kazi*, uk. 154–55.

¹⁰ Gustave A. Wieser, “Kampuni ya Afisa ambaye Hajaagizwa: Ni Jinsi gani Ufanisi wake Unaweza Kuboreshwa na Kuagizwa kwake Kufanywa kuwe kwa Kudumu,” *Jarida la Taasisi ya Utumishi wa Majeshi la Amerika*, nambari 44, Machi–April 1909, uk. 219–220; Idara ya Vita, *Sheria za Jeshi la Amerika* (Washington, D.C.: Idara ya Vita, 1913), aya 270.

¹¹ Katika miaka kumi na mitano ya kwanza ya karne ya ishirini, Jeshi la Kijumuia la Uingereza liliandika vitabu vya maelezo kuhusu jeshi mbali mbali za Ulaya, na zote zilichapishwa na Ofisi ya uchapishaji ya Mfalme; Ufaransa, Nchi za Ujeruman, Urusi, Ubelgiji, Bulgaria, Italia, Romania na Serbia zilishauriwa kuhusu majeshi yao ambayo hayakuwa yameagizwa. Jeshi la Jumuia, *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Ufaransa, 1914*, uk. 73–74, 187; *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Ujerumani katika Vita, 1918*, uk. 22–27; *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Urusi, 1914*, uk. 13–15; *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Ubelgiji, 1914*, uk. 5–7; *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Bulgaria, 1909*, uk. 20–23; *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Italia, 1913*, uk. 49; *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Romania, 1910*, uk. 33, 62–63; *Kitabu cha Maelezo cha Jeshi la Serbia, 1909*, uk. 21–23; Ofisi ya Mkuu wa Majeshi, “Uanajeshi kama Amali ya Maisha ya Wanajeshi,” uk. 84.

¹² Wieser, “Afisa ambaye Hajaagizwa,” uk. 96–104.

¹³ Ofisi ya Mkuu wa Majeshi, “Uanajeshi kama Amali ya Maisha ya Wanajeshi,” uk. 84–86.

¹⁴ Avidokezo vya afisa wa Ubalozi zimebekwa kama Barua za Jumuia, 1910–1914, Tawi la Chuo cha Vita, Rekodi za Idara ya Vita ya Jeshi la Jumuia na Jeshi Maalum, Kikundi cha Rekodi 165, Nyumba la Nyaraka za Taifa, Bustani ya Chuo, Maryland (baadaye imetwa faili nambari NARA RG) NARA RG 165-6566-35 “Ripoti kutoka Riggs (B), 19 Juni 1916.”

¹⁵ Barua ya Kwanza ya Tawi la Jeshi la Nchi Kavu, “Kushirikiana na Wafaransa ili Kupata Maagizo,” 18 Julai 1917, *Jeshi la Amerika katika Vita vya Kwanza vya Dunia* (Mukusanyiko wa Pepe za Magazeti, CMH toleo la EM 0023 1998, 2001) Diski 1, nambari II, uk. 426.

¹⁶ Barua kutoka kwa Jemadari Brigadia Msimamishi, Misioni ya Jeshi la Uingereza, Washington, D.C., kwa Mkurugenzi wa Tabura, Chuo cha Vita, Maudhui: Ripoti ya Ukaguzi, 15 Machi 1918 (NARA RG 165.5).

¹⁷ Mawasiliano kutoka Jemadari John J. Pershing, Makao Makuu ya AEF, 19 Aprili 1918, kwa Jemadari Akida wa Idara ya Vita, Washington, Nambari 952-S NARA RG 120.2.1.

¹⁸ Sheria za Jeshi (AR) 245-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 4 Julai 1924), uk. 1-3; AR 245-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 2 Juni 1942), uk. 1-2; AR 270-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 12 Aprili 1951), uk. 1-2 (ilibadili AR 245-5 *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 1942, na mageuzi); AR 270-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 14 Januari 1958), uk. 1-2.

¹⁹ Kikaratasi Nambari 70, *Maafisa ambao Hawajaagizwa* (Washington, D.C.: Idara ya Vita, 16 Februari 1944).

²⁰ AR 245-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni*, badirisho 1 (Washington, D.C.: Idara ya Vita, 20 Desemba 1945), uk. 1; AR 270-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni* (12 Aprili 1951), uk. 1-2 (ilibadili AR 245-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni*, 1942, na mageuzi; AR 270-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 14 Januari 1958), uk. 1-2.

²¹ Henri Philippe Pétain, “Tabura ya Vikosi vya Jeshi vya Amerika pamoja na vya Ufaransa, Mei 1, 1918,” *Amerika katika Vita vya Kwanza vya Dunia, Seti ya Diski* (Washington, D.C.: Ofisi ya Mchapichaji wa Serikali ya Amerika, 2002), disk 1, nambari II, uk. 292; Idara ya Vita, *Mwongozo kwa Maafisa ambao Hawajaagizwa na Wanajeshi wa Nchi Kavu wa Cheo cha Chini wa Jeshi la Amerika* (Washington, D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 1917); James A. Moss, *Mwongozo kwa Maafisa ambao Hawajaagizwa* (Menasha, Wis.: Banta Publishing Company, 1917), uk. 41–42, 31–35.

²² Kikaratasi Nambari 1, *Mkakati wa Maongozi kuhusu Kazi ya Wanajeshi amba ni Wataalamu na Maafisa ambao Wameagizwa* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 1 Januari 1948), uk. 14–15; David W. Hogan, Arnold G. Fisch na Robert K. Wright, matoleo kadhaa, *Hadithi ya Maafisa wa Jeshi ambao Hawajaagizwa: Uti wa Mgongo wa Jeshi* (Washington, D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 2003), uk. 32. Jeshi lina mpangilio wa kuendelea kupewa vyeo kwa wanajeshi ambao wameagizwa na ambao wana utaalamu katika kazi za kifundi na matawi maalum katika Jeshi.

²³ Rudyard Kipling, “Tommy,” 1890, <http://www.poetryloverspage.com/poets/kipling/tommy.html>.

²⁴ AR 245-5, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni*, geuzo la 1 (20 Desemba 1945), uk. 1.

²⁵ AR 615-15, *Tenganisho la Maafisa ambao Hawajaagizwa na wale ni Wataalamu* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 1954); Mwandishi Hajulikani, *Mwongozo kwa Maafisa*, Toleo la Ishirini (Harrisburg, Pa.: Stackpole Books, 1954), uk. 335.

²⁶ AR 600-201, *Maafisa ambao Hawajaagizwa na wale ni Wataalamu* (Washington, D.C.: Idara ya Vita, 20 Juni 1956), uk. 3-5 (ilibadili AR 615-15, *Tenganisho la Maafisa ambao Hawajaagizwa na wale ni Wataalamu*, 2 Julai 1954; Mwandishi Hajulikani, *Kitabu cha Maelezo na Mwongozo kwa Afisa ambaye Hajaagizwa* (Washington, D.C.: Combat Forces Press, 1952), uk. 152,154.

²⁷ AR 350-90, *Taasisi za Masomo kwa Afisa ambaye Hajaagizwa* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 25 Juni 1957), uk. 1-3.

²⁸ Mradi wa Kikosi na Mradi wa Utumishi (U) *Nguvu za Watumishi wa Jeshi* (Washington, D.C.: Tawi la Takwimu na Hesabu, Ofisi ya Jemadari Akida, Makamu wa Mkuu wa Jeshi, G-1, Juni 1961) uk. 65–68, 70. Asilimia Arubaini na Tatu ya Wanajeshi wa Kawaida, wengi wao wakiwa ni maafisa ambao hawakuwa wameagizwa mwakani 1961, na asilimia thelathini na tisa ya wanajeshi wa kulazimishwa, walikuwa na utimamu wa hakili wa kutosha ili kuagizwa. Asilimia sabini na tatu ya wanajeshi wa kulazimishwa na asilimia sabini na mbili ya wanajeshi wa kawaida walikuwa wamehitimu na shahada ya diploma au zaidi kwa shule.

²⁹ AR 600-20, *Sera ya Amri ya Jeshi* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 3 Julai 1962), uk. 9-12 (ilibadili AR 220-70, *Masharti ya Kisheria kwa Ujumuia ya Makampuni*, 1958).

³⁰ Hogan, na wengineo, *Hadithi ya Maafisa wa Jeshi ambao Hawajaagizwa*, uk. 29–30; Robert S. Rush, *Mwongozo kwa Maafisa Ambao Hawajaagizwa*, Toleo la 7 (Harrisburg, Pa.: Stackpole Books, 2003), uk. 112–116; ushuhuda wa kibinafsi wa mwandishi.

³¹ Hogan, na wengineo, *Hadithi ya Maafisa wa Jeshi ambao Hawajaagizwa*, uk. 30; Robert S. Rush, *Mwongozo wa Maafisa ambao Hawajaagizwa*, Toleo la 8 (Harrisburg, Pa.: Stackpole Books, 2003), uk. 112–116; ushuhuda wa kibinafsi wa mwandishi.

³² AR 350-17, *Mradi wa Kujiendelesha Kikazi wa Afisa ambaye Hajaagizwa* (Washington, D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 1 Desemba 1980), uk. 1-3; AR 600-20, *Sera ya Amri ya Jeshi* (Washington, D.C.: Ofisi ya Jemadari Akida, 15 Oktoba 1980), uk. 4-1, 4-2.

³³ AR 220-1, *Kuripoti Kuhusu Kikosi* (Washington, D.C.: Idara ya Jeshi, 1967), nyongesa C na uk. 3-3.

³⁴ Idara ya Jeshi, Mwongozo wa Kutumiwa Nje ya Ofisi (FM) 25-100, *Tabura ya Jeshi* (Washington, D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 1988), uk. 1-9.

³⁵ FM 25-101, *Tabura Inayolenga Vita* (Washington, D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 1988), uk. 4-2; AR 350-41, *Tabura ndani ya Vikosi* (Washington, D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 19 Machi 1993), uk. 5-6.

³⁶ AR 600-20, *Sera ya Amri ya Jeshi*; FM 7-0, *Tabura ya Harakati Zote za Jeshi* (Washington D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 2008), uk. 2-4; FM 7-1, *Tabura Inayolenga Vita* (Washington, D.C.: Ofisi ya Uchapishaji ya Serikali, 2003), uk. 2-2.

³⁷ John S. Brown “Usiku wa Jehanum kwa Nuio la Norfolk,” *Hadithi ya Maafisa wa Jeshi ambao Hawajaagizwa* (Washington, D.C.: Kituo cha Historia ya Jeshi la Amerika, 2002), uk. 211.